

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E. C.**, N., zastúpeného Advokátska kancelária J., s. r. o., Š., IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. M. B.**, správca konkurznej podstaty úpadcu Z., akciová spoločnosť „v konkurze“ so sídlom V., IČO: X., **o vylúčenie majetku zo súpisu vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica** pod č. k. 27 Cbi 117/2008 o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. januára 2010 č. k. 43 CoKR 20/2009-78, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. januára 2010 č. k. 43 CoKR 20/2009-78 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 30. septembra 2009 č. k. 27 Cbi 117/2008-62 žalobu zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal vylúčenia svojho majetku zo súpisu majetku podliehajúceho konkurzu obchodnej spoločnosti Z., akciová spoločnosť v konkurze so sídlom V., IČO: X..

Z listinných dokladov, ako aj z výpovede správcu bolo zrejmé, že zo strany záložného veriteľa bolo doručené oznámenie o vystavení kvitancie pre žalobcu dňa 20. 10. 2008 a správca dňa 21. 10. 2008 vylúčil zo súpisu majetok žalobcu, ktorý bol do tohto súpisu zaradený v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 písm. c/ zákona č. 7/2005 Z. z. Uvedená

skutočnosť bola zverejnená v obchodnom vestníku č. X.B/2008 dňa X. 2008. Je nesporne preukázané, že v čase prejednávania veci, neexistoval dôvod na vyhovieť žaloby, pretože zo súpisu majetkovej podstaty bol majetok, ktorý je predmetom žalobného návrhu vylúčený, a tak v zmysle ustanovenia § 103 O. s. p., podľa ktorého kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci, súd návrh žalobcu zamietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 14. januára 2010 č. k. 43 CoKR 20/2009-78 odvolanie odmietol a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok doručoval okresný súd tak žalobcovi, ako aj jeho právneho zástupcovi, ktorému bol predmetný rozsudok doručený prostredníctvom pošty dňa 30. 10. 2009. Keďže doručovanie rozsudku žalobcovi bolo s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 1 O. s. p. nadbytočné, nemohol vyvolať žiadne právne účinky, preto ani odvolací súd na doručenie rozsudku žalobcovi dňa 03. 11. 2009, neprihliadol. Lehota na podanie odvolania tak začala plynúť nasledujúci deň po doručení rozsudku právneho zástupcovi žalobcu, t. j. dňa 31. 10. 2009, a jej posledný deň pripadol na sobotu 14. 11. 2009. V dôsledku toho, že koniec lehoty pripadol na sobotu, posunul sa posledný deň lehoty na podanie odvolania podľa ustanovenia § 57 ods. 2 O. s. p. na najbližší nasledujúci pracovný deň, ktorý bol pondelok 16. 11. 2009. Právny zástupca žalobcu však podal na pošte odvolanie až dňa 18. 11. 2009 t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu podal odvolanie po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, odvolací súd postupoval podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a jeho odvolanie ako oneskorene podané odmietol. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p.

Uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, ktorým navrhol zrušiť rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 43 CoKR 20/2009 zo dňa 14. 01. 2010 a vrátiť vec tomuto súdu na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že odvolací súd mu v konaní odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), pretože v danom prípade neboli splnené podmienky pre odmietnutie odvolania, pretože nie je správny záver odvolacieho súdu, že odvolanie zo strany právneho zástupcu žalobcu bolo podané až po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania. Žalobca zastáva názor, že v konaní bola zachovaná

zákonná procesnoprávna lehota 15 dní na podanie odvolania, nakoľko odvolanie žalobcu bolo podané presne v 15-ty deň tejto lehoty. Rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 27 Cbi 117/2008-62 zo dňa 30. 09. 2009 bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený do vlastných rúk 30. 10. 2009. Lehota na podanie odvolania žalobcovi začala plynúť dňom 31. 10. 2010 (sobota) a uplynula 15-tym dňom 14. 11. 2009 (sobota).

Nakoľko posledný deň lehoty pripadol na sobotu, posledným dňom lehoty na podanie odvolania žalobcu sa stal najbližší nasledujúci pracovný deň 16. 11. 2009 (pondelok).

Odvolanie žalobcu bolo právnym zástupcom žalobcu podané telefaxom dňa 16. 11. 2009 v čase o 20-tej hodine a 13-tej minúte na faxové č. Okresného súdu v Banskej Bystrici zverejnené na internetovej stránke [W.](#). Faxová úloha č. X. bola potvrdená ako úspešne ukončená, v rozsahu celých 6 strán (4 strany odvolanie žalobcu vo veci samej a 2 strany vyčíslenie trov konania) podaného odvolania. Odvolanie žalobcu zaslané súdu 1. stupňa telefaxom dňa 16. 11. 2009 bolo v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku riadne doplnené do 3 dní tak, že originál odvolania žalobcu adresovaný Okresnému súdu Banská Bystrica bol dňa 18. 11. 2009 pod podacím č. X. podaný na poštovú prepravu. Preto žalobca považuje odvolanie zo dňa 16. 11. 2009 za odvolanie podané riadne a včas.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu vymedzuje ustanovenie § 239 O. s. p. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu súdnemu

dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, po c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Žalobcom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania, a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1, 2 O. s. p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., či len na skúmanie existencie vady dovolateľom priamo namietanej (§ 237 písm. f/ O. s. p.), ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237, t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, prípadne nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. So zreteľom na dovolateľom tvrdenú procesnú vadu zamerail sa osobitne na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj

vydanie uznesenia o odmietnutí odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p., v prípade, že podmienky pre takýto procesný postup súdu neboli splnené.

Rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručí účastníkom konania, prípadne ich zástupcom do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O. s. p.).

Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu (§ 49 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie sa podáva do 15-tich dní od doručenia rozhodnutia na súde proti rozhodnutiu, ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 204 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 O. s. p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov, alebo rokov, končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu, alebo sviatok, je posledným dňom lehoty, najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O. s. p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 42 ods. 1 O. s. p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami, alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne, alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do 3 dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici z 30. septembra 2009 č. k. 27 Cbi 117/2008-62 bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený do vlastných rúk dňa 30. 10. 2009. Lehota na podanie odvolania žalobcovi začala plynúť dňom 31. 10. 2009 a uplynula 15-tym dňom aj 14. 11. 2009 (sobota). Keďže posledný deň lehoty pripadol na sobotu, je posledným dňom lehoty na podanie odvolania najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. pondelok 16. 11. 2009. Odvolanie žalobcu bolo právnym zástupcom žalobcu podané telefaxom dňa 16. 11. 2009 v čase o 20-tej hodine 13-tej minút, ktoré je súčasťou spisu napriek tomu, že na ňom chýba odtlačok pečiatky Okresného súdu v Banskej Bystrici, z protokolu o činnosti faxu, ktorú pripojil žalobca k dovolaniu vyplýva, že Okresnému súdu bolo o 20.13 hod. dňa 16. 11. 2009 odoslané faxové podanie žalobcu pod č. X. a toto podanie bolo okresnému súdu aj doručené. Totožné faxové podanie je vložené v spise.

Dovolací súd poukazuje na to, že „právo na súd, ktorého jedným z aspektov je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a podlieha určitým obmedzeniam, najmä pokiaľ ide o podmienky prípustnosti opravného prostriedku. Tieto obmedzenia však nesmú zamedziť, alebo obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom, alebo v takej miere, že by uvedené právo bolo zasiahnuté v samej svojej podstate. Takéto obmedzenia nebudú zlučiteľné s článkom 6 odsek 1 Dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, ak nesledujú legitímny cieľ, alebo ak neexistuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a cieľom, ktorý má byť dosiahnutý (viď H. proti S. – právo na prístup k súdu).

Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkom súdneho konania sa táto ochrana dostane v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie zákonných ustanovení procesných predpisov, musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Preto aj všeobecný súd je povinný vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (O. s. p.) v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v Občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu

zákonosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p.).

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne, ale v záujme zisťovania najmä právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s článkom 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte, však pre záver o nesplnení podmienok konania, nestačí iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania, musí byť preukázané, mimo rozumných pochybností.

Pokiaľ teda všeobecný súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky) sp. zn. 1ÚS 119/07.

Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade dovolací súd vychádzal z toho, že právny zástupca žalobcu podal odvolanie na súd telefaxom dňa 16. novembra 2009, pondelok o 20-tej hodine 13-tej minúte, a teda s prihliadnutím na ustanovenia § 56 a § 57 O. s. p. včas. Odvolanie urobené telefaxom bolo doplnené do 3 dní a v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 O. s. p. vzhľadom na podanie originálu odvolania na pošte dňa 18. 11. 2009 pod podacím číslom X. včas. Pokiaľ odvolací súd opravný prostriedok žalobcu odmietol ako oneskorene podaný, odňal mu možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (vrátane súvisiaceho rozhodnutia o trovách konania a opravného uznesenia) vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní, nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Anna M a r k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková